

קולנוע

(המשך מעמוד 20)

אדם שהסתכך במציאות המורכבת בתוך מכוניות ומכוניות, ומצד שני ניהלים ההי פיו הבורחים אל הסבך ואל עצמם. גם העולם התרבותי, הנשואין של פטר סלרס עם נערות המגעילה, גם עולם ההי פיו, אליו הוא מגיע בעיקבות נערה יפהפיה, ניהלים בצורה חיצונית, בעיקר עלידי שיי ער זקן, באריכות ובשיטחיות.

יומן החדשות

★ בפריצה הגדולה צריכים היו כמה בחורים ישראלים אמיצים לעבור את הגי בול ולשחרר את חבריהם מהכלא הסורי. הצנזור קרא את התסריט והטיל עליו וטו. לא ייתכן שכמה בחורים ילכו ביוזמתם ויעברו את הגובל. אין דבר כזה, אמר ה צנזור למנחם גולן. אם אתה רוצה, בבק ש, שהצבא ישלח אותם. לכן סידר גולן שהצבא שולח אותם, ולשם כך הוכנס לסרט אלוף, ואת האלוף הזה ישתק אורי אורן, סופר האלמנות והגיבורים של ידעות אחי רונית.

★ הסרט שצילומיו החלו ביום הרביעי צריך היה להיפתח בתמונות של פיצוצים, אבל גיבורי התמונות הללו הם יהודים גאון שעוד לא חזר מלונדון ואריק לביא, שלא יכול היה להופיע לצילומים באותם ימים כי הוא עסוק בבזו הקטנה, נועה, שנולדה בחודש השמיני ועדיין נמ צאת בבית החולים. דחו את צילומי הפיצו צים למספר ימים וכשאריק צריך היה סוף סוף להגיע הוא שוב לא בא, במקום זה צילצלה אשתו וסיפרה שיש לו פורנוקל בארון והצילומים שוב נידחו. במקום זה מצלמים לעת עתה את סצנות העינויים,

נעוד חצי שנה ב"פל"בוי" - עכשיו תוכלו לראותה בירושלים

צלם כדי נכור שנה. פסלו ה מתוך אינו נותר

יום זירה, פיה. ושוו, פת זרת יקאי אחת בקש

אש נפצל לידת פכר זכעה את טייל ולא זיה

חיות יטה, עליה מובן לידת

עם החבר

קוני בריקוד אינטימי עם ידידה מרטינ, אף הוא אמריקאי, שמוצאו מפלורידה, העובד לידה בבאר של סוראמללו. הם מנצלים כל הזדמנות כדי לרקוד יחדיו.

בדידות

יפהפיה, צעירה, בלונדית, חטובתגו להפליא — ועצובה ומהורהרת רוב הזמן. קשה לומר אם הירהורה קשורים בעבר רומאנטי, או במצב הפוליטי השורר בעולם.

לא לאבאמה הגוענית עם קבוצת מתנדבים, לסעולה בין הכושים. עיקר פעולתם היתה לספר לכושים הנבערים — שיש להם בכלל זכות בחירה. הם פשוט לא ידעו זאת: העי תונים ותחנות השידור המקומיות לא דיחחו על כך. כאשר גילו הכושים את זכותם, הפגינו אומץ לב אורחי נהדר: הם יצאו בהמוניהם לבחירות — על אף שהלבנים פיסרו אותם ממקומות עבודתם, סילקו אר תם ממקומות מגוריהם השכורים, ואף ה ציקו להם באמצעות המשטרה.

סוף פעילותה של קוני היה כאשר הוש לכה עם חבריה לכלא, לאחר שנמצאה תו אנה חוקית מתאימה. היינו, במשך 24 שעות, 17 איש בתא של שתי מיטות, היא מספרת. ועל היחס של השוטרים שם מוטב שלא אדבר בכלל. פלא שאני אוהבת כל כך את ירושלים — ולא מהרת בכלל לחזור הביתה?

היא מתעתדת להישאר. בינתיים. הדבר המטריד ביותר את קוני טרנר בישראל הוא — טרדנותן של חבריה. גב רים ונשים כאחד. בכל מקום בעולם בו היתה, הצליחה לשמור על חופש התנועה שלה, להישאר רואה ואינה נראית, כפי שהיא מתארת זאת. בישראל מרשה לעצמו כל אחד לשאול למה היא הולכת לבד לס רט, כשמתחשק לה, ולמה זה ולמה זה. אולם לבד מזה, אין לה בעצם טרונות רבות לישראל. אחרי ארצות הברית, זוהי מדינה שקטה ושליחה, על אף כל מה ש נעשה פה בנבילות. היא מחייכת במרירות. מי כמוה יודע: שכן, במשך חמש שנים ארוכות, השתייכה קוני לצוות עובדיו של המנהיג הכושי שנרצח, הדוקטור מרטינ לותר קינג. נוסף לעבודת המחקר שלה ב אוניברסיטה על יחסיה הגזעיים, עסקה קוני בכל מה שנדרש ממנה. בין השאר, ירדה

מקליפורניה, בעת עבודתה הנוכחית מאחורי הבאר בירושלים. קוני אינה בוחלת בכל עבודה ששכרה לצלמים ביותר של קוני, שצולם לפני זמן לא רב.

עות על ישראל הקטנה, שבקושי רואים אר תה על המפה, אבל לשמוע דחקא שומעים עליה הרבה. כך הגיעה לנמל חיפה — נישאה עלידי חברים שהכירה בספינה. לית הכרה לחוף, ומשם ישר לבית חולים. יתה בצהבת.

חולים שכבה קוני חודש ימים. פגשה חברה מקליפורניה שעסקה מדריך תיירות על ישראל. קוני ה אליה, והשתיים בילו את ארבעת שים הבאים בנדידה על פני הארץ, זעדה למיסעדה, ממלון למלון. כאשר ימה העבודה, ידעה קוני שבכל הארץ אין כמו ירושלים. היא התאהבה בעיר הו עד מעל לראשה.

★ ★ ★

עם ד"ר קינג

היא עתה ירושלמית, מצאה מכירים כתובות של חברים מהבית, ותוך זמן קצר החלה מוצאת את טרנסתה בדוגמנות, מיקצו בו עסקה עוד מילדות. כעבור חר דש ימים קיבלה יחד עם ידידה מרטינ — באר הקטן במועדונו של סוראמללו. כאן הו עטם בן אוראמלל. אתה משה

חוה והתכוח

קוני, בת לדור של מורדים צעירים, ואשר עבדה לצידו של המנהיג הכושי שנרצח, ד"ר מרטינ לותר קינג. מתייחסת לי יירות רפוחות רה חבנית. שכל גישה אחרת נראית בעיניה מגוחכת ותוצאת תסביך בורגני.

אתי אומן ב"הפעודה"

הסרטה בחוף נידח

ומחכים שאריק יתפנה מכל הצרות והשמי חות שלו.

★ אתי אומן מרתה את עצמה ב שמן, הכינה את בגדיהם שלה והתכוונה ללכת, כמו בכל שבת, להשתזפות על שפת הים. פיתאום צילצל הטלפון בביתה, וד"ר וולמן, במאי התהמוני, שאל אותה אם היא רוצה לבוא לים להצטלם. היא רצתה, ושניהם יצאו לחוף נידח, עם צלם, סכנאי ושחקן, וצילמו במשך כמה שעות סרט קצר על בחורה הפוגשת גבר על שפת הים, והוא מזמין אותה לסעודה, והם אוכי לים יחד עוף, ובשר, וסנדביצים, ופירות וירקות, וכשהכל נגמר לוקחת הבחורה את הסכינ והמזלג ואוכלת את הגברי. שם הס רט, כמובן, הסעודה.

★ רולן בקרי, הסופר היהודי היחידי בעיתון הנפוץ Le Canard Enchaîné, כתב ספר על יהודי אלגיריה בשם ובכו. את הספר הזה עמד לביים ולהפוך לסרט פרנסאזה רייכנבך, ומקום הצילומים צריך היה להיות אלגיריה. אבל השבוע הגיע רולן בקרי ארצה וגילה כאן תגלית מענ יינת: "הרי יש כאן לא פחות יהודים אל גירים מאשר באלגיר". לכן מקום הצילוי מים יועבר לישראל.

★ אילת, שנעזבה עלידי תעשיית הקול נוע, תיושב שוב עלידי חברת ישראל פילם בסרט ישראלי—צרפתי על פוגדק דרכים, ועל איש גיטאפו לשעבר המתארח בו. לצורך ההסטה יגיעו ארצה שלושה יש ראלים חשובים שהשתקעו בצרפת: משה מזרחי, במאי סרטים מצליח בפאריז, אשתו, רחל מזרחי, תסריטאית וסופרת, והשחקנית הניה סוכר.